

смирили бунтовници-ты. Тогава Россия, Австрия и Пруссия ся наговорили и раздѣлили помежду си нѣкои полскы области (1772). Двадесять години слѣдъ това тыя държавы усвоили си още нѣкои полскы области. Поляци-ти направили тогава голѣмъ бунъ подъ войводство на храбрый Костюшки; нъ русский главнокомандующый Суворовъ призель Варшавъ и потыпкаль бунъ-тж. Тогава станжло трете-то и послѣдне дѣление на Польшъ; и така полско-то царство было прѣмахнжто.

Слѣдъ смърть-тж на Екатеринъ на прѣстола ся качиль сынъ ѳ Павелъ I, който царуваль всичко пять години (1796—1801). Въ негово-то царуваніе голѣма-та французска размирица расклатила была веке всичкы-ты европейскы държавы, който направили съжзъ за войнъ срѣщо Франциѣ; въ тжж войнъ зель учястие и Павелъ I.

XXVI. ПРѢГЛЯДЪ НА СЪБЫТИЯ-ТА ОТЪ НАЧАЛО-ТО НА ФРАНЦУЗСКЖ-ТЖ РАЗМИРИЦЖ ДО ВЪНСКИЙ СБОРЪ.

1789—1793—1804—1812—1815—1825.

ЛЮДОВИКЪ XVI И НАРОДЕНЪ СБОРЪ. КОНВЕНТЪ И ТЕРРОРЪ. НАПОЛЕОНЪ БОНАПАРТЪ. НАПОЛЕОНЪ ЦАРЬ. ОПЪЛЧЕНИЕ ВЪ РОССИИ И БУНА ВЪ ГЕРМАНИИ. ВЪНСКИЙ СБОРЪ И СТО ДНИ. АЛЕКСАНДРЪ I.

Людвикъ XVI въ Франциѣ и народенъ сборъ. Въ Франциѣ Людовика XV наслѣдиль внукъ му *Людвикъ XVI* (1774—1793); който былъ много добръ царь, нъ не былъ сърдचितъ. Той най-много гядалъ да поправи финанциѣ-тж, която была побръвана много, мжчился да скжси разноскы-ты и да уряди управление-то. Нъ тыя мѣркы не были угодны на царедворци-ты, та Людвикъ, като слабодушенъ, оставялся отъ помысль-тж си. Когато поставили министръ на финанциѣ-тж, банкеръ Неккера, то по неговъ съвѣтъ Людо-